

Tid i hvert Fald — og senere at faa en Proces paa Halsen, som man utvivlsomt vilde tabe. Det var, hvad jeg kalder den første Kategori, kontraktmæssige Forpligtelser. Jeg skal som Eksempel paa den anden Gruppe tillade mig at nævne, at naar man nu modtager en saadan Leverance f. Eks. af Skjts eller andet Materiale, saa vil det være aldeles uforsvarligt, om man vilde lade den lægge op det første det bedste Sted og saaledes ligge for Lud og koldt Vand; nei, baade en fornuftig Fremgangsmaade og økonomisk Hensyntagen vilde byde, at man søger at faa de leverede Genstande anbragte paa det Sted, hvor de skulle bruges, og under saadanne Forhold, at deres Konservering kan ske saa let som muligt. Jeg omtalte, at der ikke var skabt ny Provisorier, at man havde standset over for et højt Punkt, som kunde kaldes et nyt Provisorium. Jeg skal ogsaa i den Henseende tillade mig at nævne et Eksempel, for at det ærede Medlem og det høje Ting kan forstaa Regeringens Standpunkt i denne Sag. Der skete for nogle Aar siden — jeg tror, det var i Marts 1892 — en Henvendelse fra Marineministeren til Krigsministeren om Opsørelse af et Fyr paa Middelgrunden. Man mente, det vilde være hensigtsmæssigt at faa dette udført sammen med Arbejderne paa Middelgrundsfortet, og Marineministeren lagde en ganske overordentlig Vægt paa Opsørelsen af det paaagældende Fyr, idet man derved vilde opfylde den internationale Forpligtelse, Landet har til at oplyse sine Farvande, da det vilde kunne tjene som Ledebjør ved Besejlingen af Farvandet helt fra Hveen og ned til Sydheden af Drogden. Der førtes derfor Forhandlinger mellem de paaagældende Ministre, og Resultatet blev, at Regeringen blev enig om, at det paaagældende Fyr skulde bygges sammen med Juleførelsen af Middelgrundsfortet, samt at Beløbet, som ikke var indbefattet i det oprindelige til Middelgrundsfortets Bygning beregnede Beløb, dog alligevel skulde udgives og søges bevilget i sin Tid paa Tillægsbevilling. Efter dette skred man til Forhandlinger om, hvorledes dette Fyr skulde indrettes. Men, da jaavel Artilleriet som Ingeniørkorpset, Fyrvæsenet, Søminevæsenet og Chesen for Sødefensionen havde Interesse i dette Spørgsmaals Løsning, traf Forhandlingerne saa langt ud, at det endelige Forslag, der skulde foreligge, før der kunde være Tale om at paabegynde Arbejdet, først indkom til Krigsministeriet i den første Halvdel af Oktober Maaned forrige Aar. Under disse Forhold ansaa jeg det for min Pligt nøje at undersøge, om der med Hensyn til

denne Foranstaltning var nogen som helst kontraktmæssig Forpligtelse, der paahvilede Krigsbestyrelsen. Det viste sig, at der ikke var nogen saadan. Jeg undersøgte dernæst, om det kunde siges, at der vilde være nogen saa paatværgende Nødvendighed til Stede, at man ikke kunde vente med at opføre Fyret, indtil Bevilling var givet ad ordinær Vej af Lovgivningsmagten, og det saa meget mere, som der jo kun var nogle saa Maanedes tilbage, inden man kunde vente en Afgørelse i saa Henseende truffen af Tingene. Under disse Forhold var det mig fuldstændig klart, at dersom man vilde stride til Paabegyndelsen af dette Arbejde, vilde man have skabt et nyt Provisorium. Min ærede Kollega, Marineministeren, samstemmede i den Henseende fuldstændig med mig, og vi bleve derfor enige om, at der ikke skulde udgaa nogen som helst Ordre til Paabegyndelse af Arbejdet, før Spørgsmaalet derom var blevet afgjort gennem Lovgivningsmagten. Det ærede Ting vil se, at der paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven til § 23, Marineministeriet, er opført til Bygning af et Fyr paa Middelgrunden et Forslag om en Bevilling paa 90,000 Kroner. Men dette er, som ærede Herrer derefter ville kunne forstaa, ikke noget nyt Provisorium, der er ikke gjort noget som helst ved dette Arbejde, men det er et Forslag til Bevillingsmagten om at give det Beløb Anvendelse til det paaagældende Fyrs Opsørelse.

Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen) vil fuldstændig kunne berolige sig og være tryk for, at, hvad der saaledes er opført her paa Tillægsbevillingsloven under ekstraordinære Udgifter til Krigsministeriet, ikke vil lede til de af ham nævnte Konsekvenser, ikke tilsligter at bane Vej for noget saadant; men han vil se, at hvad der er opført, de Penge, der ere udgivne og udgives, ere kun til Afvikling af kontraktmæssige Bevillinger eller til nødvendige Konsekvenser deraf, medens der ikke i de begærede Beløb skjuler sig Udgifter til noget som helst nyt i dette Finansaar skabt Provisorium. Jeg antager, at da det er den politiske Side af Sagen, der nærmest interesserer det ærede Medlem, vil denne min Udtalelse være ham fuldstændigende. Jeg antager ikke, at det høje Ting bryder sig om at faa Oplysninger om Enkeltheder og Detailler, men det er selvfølgelig, at det Udvalg — jeg formoder, at det bliver Finansudvalget — til hvilket dette Lovforslag bliver henvist, vil kunne faa alle de Oplysninger, som det maatte ønske, vedrørende Sagens Enkeltheder.

Jeg skal, skønt Spørgsmaalet ikke var